

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XLIX. An suam Caluinistæ blasphemiam propugnare nitantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

R E S P O N. Dicit etiam ibid. §. 18. Eas dubitationes, licet non extinguant fidē, oriri tamen ex imperfectione fidei, quæ est diffidentia moribus. Ergo vel isto laborari Christus Haec tenus euidenter ac fortiter Bellarminus.

Q VÆ S T I O X L I X .

An suam Calvinistæ de desperatione blasphemiam propugnare nitantur?

C A L V I N S haud segniter tela monetque, jactque varia: sed fuculnea. Reddam compendio.

I. Iſi. 53. *Videmus eum percussum à Deo: Egō irato.*

R E S P O N. 1. Deus permisit eum percuti; ex charitate; non odio vel ira. Rom. 8. *Proprio Filio non pepercit, sed probobis omnibus tradidit illum.* Ut Abraham, Genes. 22. quem amabat, Isaacum duxit immolandum. 2. Morte temporali percussum ait S. Hieron & Patres; non æternæ damnationis, ut fingit Caluinus. 3. Figmentum Caluinii est, ab irato Deo percussos pati poenas inferni. Hic enim multa flagella peccatorum sunt: non tamen infernus est.

II. **C A L V I N S** Iſi. 53. *Correctio pacis nostra super eum:* Egō luere debuit, quæ mercabantur peccata nostra, scilicet gehennam.

R E S P O N. Tunc æternū luere debet. At sicut Christi poena temporalis satisfecit pro æterna nostra; sic & corporalis poena Christi, pro nostra animarū. Itaque corporum simul & animarum. Redemptor est.

III. **C A L V I N S.** Aut infirmior fuit multis martyribus, & latronibus Christus, aut non solum timuit corporis mortem, sed & animæ periculum.

R E S P O N. Timorem hunc S. Patres.

variè interpretantur; nullus verò ad Christi desperationem, vt Caluinus. 2. Christus timuit voluntariè, non coactus; cæteri hominum inuiti timent: Si que non timeant, fit ob inditam eis vel à Deo consolationem, vel à dæmone obstupfactionem, aut aliter: at Christus, quod copiosa esset redemptio, nec sensum suū obstupfecit; & Consolationem suspedit, & mentem volens in tormenta intentit. Vnde Aug. tract. 49. in Ioann. Non est dubitandum, cum non animi infirmitate; sed potestate turbatum.

IV. **C A L V I N.** Videtur Christus non potuisse in hæc, Deus meus, &c. prorumpere; nisi Deum, ut iratum, apprehendisset.

R E S P O N. Derelictionis fit mentio, non iræ. Humanitati autem substraxit se Deus citra culpam Christi: Vnde clamat Homo: Quare me. &c. q. d. causa est, non culpa, in me.

V. **C A L V I N.** Actor. 2. *Quem suscitauit solitus doloribus inferni.* &c. Egō.

R E S P O N. Græcè est Ἐθάρτε, id est, mortis, scil. destructæ, ut esset porrò immortalis. Latinè est rectius *Infernī*. Aug. epist. 99. dupliciter exponit istud, *solutio dol. inferni*: 1. id est, irritis factis: *Quomodo solvi possunt laquei venantium, ne tenantur; non, quia tenuerunt.* 2. Id est, non quibus ipse, sed alii tenebantur, quos non rat liberandos Iesus,

VI. **C A L V I N.** Heb. 5. *Preces. &c. offerens, exauditus est pro sua reverentia: pro quo legit Caluinus, a suo metu.*

R E S P. Græcè est ἀπὸ τῆς ἐνλαβέσθαι & significat Reverentiam metum, id est, pietatem, religionem: Teste ipso Beza negante significare metum pæne: Sic & Erasmus: Sic ante omnes, SS Patres graci.

A V-

AUTOR. S. Hilarius ita contra Caluinum ait, lib. 10. de Trin. Lazarus Abraham finibus latante, in fernum chaos Christus timeret? Hac stulta atque ridicula sunt.

2. An tibi metuere infernum credendus est, dicens latroni: Hodie mecum eris in paradiſo?

3. Dominus communionem ei paradiſi pollicetur; tu Christum in inferis sub pœnali tortore concludis, Caluine?

1. Conuociferetur jam Caluino suo Beza in Matt. c. 26. & 27. in Luc. c. 22. Christus ingens onere obrutus ira diuina; flammis inferni addictus; profundo inferni sepultus, demersusque periret.

2. Conclamet cum Caluino, & Beza, etiam Marloratus in Ps. 22. Christus inops consilij, &c. ut supra reddidimus. quæst. 43.

3. Vna in re & causa desperantis, infernaque patientis Christi, duas in factiones se scindant Calvinistæ, de tempore desperationis dissidiosè discrepantes: Nam Caluinus & Beza desperationis seu damnationis gradus sibi singunt; 1. Coepisse eam in horto; 2. Ruisse meridiani altius in cruce, ad clamorem, Deus meus. &c. 3. Ad ultima abhorptam ruisse, quando Christus æternæ mortis reus peragebatur ante tribunal Dei, sufficiens irati Numinis judicium omniū severissimum. Ita Caluin. Instit. lib. 2. c. 10. §. 12.

Alii, vt Latimerus; &c. apud Fulcone in defensione translationis Bibliorum, aiunt, etiam post morrem in poenis inferni desperationē durasse ad usq; resurrectionē.

AT hoc, an illud dicant blasphemum & falsum & vrumque est. Nunquā scelē à peccato purgabunt, qui Christum ultimo de peccato arguunt. Quomodo

non eum potius in sceleratissimorum hominū classem coniiciunt? Enim uero talis qui est; desperatissimis poenis qui addictus est; prortus inanissimus ab omnibus Sp. S. donis est, destitutus omni fide, Spe, charitate, nudus ab omni virtutis praesidio vel ornamento: Econtra, aduersus diuinam Majestatem diabolice superbiā plenus; aduersus iustitiam, blasphemiam; aduersus gloriam, invidiam, & peruicaci in his omnibus oblatione: hoc est; nihil diabolo melior. Adeò, vt Heshusius scribit, Caluinistæ diabolum transformant CHRISTVM.

LUTHERANI vero consentiunt Caluinistæ; nrā docui ex Concordiæ Formula, in reposit. ann. Exque Luther, Schmidlin, Epino &c.

Hactenus de Passo: ceterum de Mortuo Christo: præsertim, quæst. 62.

Q V A S T I O L.

An, & Quid sit Descensus Christus ad inferos?

CALVINISTÆ quidam articulum hunc Symboli Apostolici permoleste ferunt. BEZA in magna fidei Confessione tam Gallica, quam Latina: GALLI Hugonotæ in Confess. anno 1560. HOLLANDI in Confessione Belgica, comprehensâ xxx. articulis; cui SYNOVS Dordracensis anno 1578. omnes Hollandia Ministros subscibere precepit: &c. Hi, inquam', omnes censuerunt ita: De Descessu ad inferos articulum extra Symbolifines penitus ejercere optimum fuerit.

Rationes huius tres afferunt. 1. BEZA in Apolog. ad Claudium Sancten. Quia per ascensam in illud irreppisse videtur. 2. Caluinus Instit. lib. 2. c. 16. §. 8. Olim in Ecclesia non fuit usitatus. 3. Carilef Academicus Cantabrigiensis lib. quem de hac questione edidit Londini anno 1582. Quia barefus p-

